

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מנחות- כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
תנאי היא												◇	פה.
שבגג ושבחורבה - מביא וקורא, שבעציץ ושבספינה - אינו מביא כל עיקר.	דתנאי:											◇	פה.
וכולן אינן באות אלא מן המובחר כו.												■	פה.
אמרי ליה יוחנא וממרא למשה: תבן אתה מכניס לעפריים?												◇	פה.
אמר להו, אמרי אינשי: למתא ירקא ירקא שקול.												○	פה.
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מבית האילן, ואם הביא - כשר.												■	פה.
כיצד הוא עושה? נרה שנה ראשונה, ובשנה שניה זורעה קודם לפסח שבעים יום, והוא עושה סולת מרובה.												■	פה.
כיצד בודק? הגזבר מכניס ידו לתוכן, עלה בה אבק - פסולה עד שינפנה ואם התליעה - פסולה.												■	פה.
כיצד עושה? נרה שנה ראשונה.												■	פה.
היכי קאמר? נרה שנה ראשונה, ושניה נרה וזורעה, או דלמא נרה שנה ראשונה, ושניה זורעה בלא נרה?	איבעיא להו:											◇	פה.
אף חיטי כרזיים וכפר אחים אלמלא סמוכות לירושלים היו מביאין מהן, לפי שאין מביאין את העומר אלא מן השדות המודרמות והמנוגרות לכך, שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת	תא שמע: דתנאי, אמר רבי יוסי:											◇	פה.
כיצד עושה? נרה שנה ראשונה ושניה חורש ושונה, וזורעה קודם לפסח שבעים יום, כדי שתהא סמוכה לחמה, ועושה קנה זרת ושיבולת זרתיים, וקוצר ומעמר ודש וזורה ובורר וטוחן ומרקד, ומביא אצל גזבל וגזבר מכניס ידו לתוכה, אם עלתה בה אבק, אומר לו: חזור ונפה אותה שניה												◇	פה.
גזבר סך ידו שמן ומכניס לתוכה עד שמעלה כל אבקה	משום רבי נתן אמרו:											◇	פה.
חורש ושונה	קתני מיהת:											◇	פה.
ולטעמין, מתניתין לא קתני שונה, ברייתא קתני שונה												◇	פה.
הא לא קשיא: כאן בעבודה, כאן בשאינה עבודה.												◇	פה.
מאי הוי עלה?												◇	פה.
ניר הציה וזורע הציה, ניר הציה וזורע הציה.	תא שמע, דתנאי:											◇	פה.
אין מביאין את העומר אלא מן השדות המודרמות שבארץ ישראל, שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת.	רבי יוחנן:											■	פה.
עומר היה בא מבקעת בית מקלה, ככת ג' סאין היתה, ושדה מודרמת היתה, ובה חמה זורחת וממנה חמה שוקעת, ניר הציה וזורע הציה, ניר הציה וזורע הציה.	תנאי נמי הכי, אבא שאול:											■	פה.
רב חלקיה בר טובי הוה ליה קרנא דארעא, ניר הציה וזורע הציה, ניר הציה וזורע הציה ועבדה על חד תרי, ומזבין להו לחיטי לסמידא.	[רב חלקיה בר טובי]											○	פה.
ואם התליעה - פסולה.												■	פה.
סולת שהתליעה רובה - פסולה, וחטיין שהתליעו רובן - פסולות.	תנו רבנן:											◇	פה.
ברוב חטה או ברוב סאה?	בעי רבי ירמיה:											◇	פה.
תיקו.												■	פה.
הקדישן, מהו שילקה עליהן משום בעל מום? כיון דפסיל כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבמה?	בעי רבא:											◇	פה.
תיקו.												■	פה.
כל עץ שנמצא בו תולעת - פסול לגבי מזבח.	תנן התם:											◇	פה.
לא שנו אלא לח, אבל יבש - גוררו וכשר.	שמואל:											◇	פה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבא:											⚡	◇
תיקו.												■	
תקוע אלפא לשמן												■	מ
שניה לה רגב בעבר הירדן.	אבא שאול											■	מ
כל הארצות היו כשרות, אלא מיכן היו מביאין.												■	מ
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מן מה שנורע ביניהם, ואם הביא - כשר.												■	מ
אין מביאין אנפקטן, ואם הביא - כשר.												■	מ
אין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים, ולא מן הכבשים ולא מן השלוקים, ואם הביא - פסול.												■	מ
וישלה יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה												■	ג
מאי שנא תקועה?												⚡	ג
מתוך שרגילין בשמן זית, חכמה מצויה בהן.	רבי יוחנן:											!	◇
(דברים ל"ג) וטובל בשמן רגלו - זה חלקו של אשר, שמושך שמן כמעין.	תנו רבנן:											■	◇
אמרו: פעם א' נצרכו להן אנשי לודקיא בשמן, מינו להן פולמוסטוס אחד, אמרו לו: לך והבא לנו שמן במאה ריבוא.												○	◇
הלך לירושלים, אמרו לו: לך לצור.												○	◇
הלך לצור, אמרו לו: לך לגוש חלב.												○	◇
הלך לגוש חלב, אמרו לו: לך אצל פלוני לשדה הלז, ומצאו שהיה עוזק תחת זיתיו, אמר לו: יש לך שמן במאה ריבוא שאני צריך? אמר לו: המתן לי עד שאסיים מלאכתי, המתין עד שסיים מלאכתו.												○	◇
לאחר שסיים מלאכתו, הפשיל כליו לאחוריו והיה מסקל ובא בדרך, אמר לו: יש לך שמן במאה ריבוא? כמדומה אני ששחוק שחקן בי היהודים.												○	◇
כיון שהגיע לעירו, הוציאה לו שפחתו קומקומום של חמין ורחץ בו ידיו ורגליו, הוציאה לו ספל של זהב מליאה שמן וטבל בו ידיו ורגליו, לקיים מה שנאמר: וטבל בשמן רגלו.												○	◇
לאחר שאכלו ושתו, מדד לו שמן במאה ריבוא. אמר לו: כלום אתה צריך ליותר? אמר לו: הן, אלא שאין לי דמים. אמר לו: אם אתה רוצה ליקח קח, ואני אלך עמך ואטול דמיו, מדד לו שמן בשמונה עשר ריבוא.												○	◇
אמרו: לא הניח אותו האיש לא סוס ולא פרד ולא גמל ולא חמור בארץ ישראל שלא שכרו.												○	◇
כיון שהגיע לעירו, יצאו אנשי עירו לקלסו, אמר להם: לא לי קלסוני אלא לזה שבא עמי, שמדד לי שמן במאה ריבוא והרי נושה בי בשמונה עשרה ריבוא, לקיים מה שנאמר: (משלי י"ג) יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב.												○	◇
אין מביאין לא מבית הזבלים וכו',												■	<
אין מביאין אנפקטן, ואם הביא - פסול מפני שהוא שרף	והתניא:											⚡	◇